

Mindretal i Udvalget, hvortil jeg hørte, foreslog, at der for de midterste Bænde — jeg skal ikke ved denne Lejlighed nærmere omtale hvilke — skulde sættes et højere Maal, nemlig 10½ Tomme. Flertallets Forslag blev imidlertid vedtaget. Man er nu i Udvalget enedes om at foreslå, at Maalet skal sættes op til 10 Tommer for samtlige de omhandlede Bænde, og jeg skal erkende, at naar man kun skal have et Maal for disse Farvande, der her er Tale om, nemlig lige fra Dyborøn Kanal til Løgstør Grunde, er 10 Tommer vistnok det retteste. Det er vel nok saadan, at det kunde have sine Fordele at have forskellige Maal, saaledes som af Mindretallet foreslaaet ved anden Behandling. Maalet kan da bedre komme til at passe for hver enkelt Del af Fjorden, men det har selvfølgelig ogsaa sine Ulemper med de forskellige Maal, og naar man, som sagt, kun skal have et Maal for hele dette Vand, tror jeg nok, at 10 Tommer er det mest passende. Det er jo desuden forbeholdt Fiskerne at kunne sætte Maalet op, hvor de ønske dette. Forslaget om at sætte Mindstemaalet for Rødspætter i Limfjorden til 10 Tommer Totalængde har derfor min fulde Tilslutning, ligesom jeg jo ogsaa er med til at stille det. Samtidig hermed vil ogsaa jeg gerne udtale min Sympati for det Andragende, der er indbragt her i Tinget fra Tisted Fiskeriforening. Og jeg kan ikke andet end udtale min Glæde over de meget velvillige Udtalelser, som den højtærede Minister kom med angaaende denne Sag. Jeg skal erkende, at det velvillige Standpunkt, hvorpaa den højtærede Minister har stillet sig, paa ingen Maade var mig overraskende. Efter den Stilling, Ministeren tidligere har taget til dette Spørgsmaal, maatte man vente, at den højtærede Minister fremdeles vilde stille sig meget velvillig i den Henseende. Hvorledes man skal gribe Sagen an, og hvilken Vej man helst skal gaa for at komme til en Udplantning af Rødspætteynglen i Limfjorden i større Udstrækning end hidtil, kan der være delte Meninger om; jeg skal i Djebkløftet ikke udtale noget bestemt besangaaende. Det er nok muligt, at den Vej, den højtærede Minister antydede, kan være den rigtigste. Men jeg vil gerne endnu udtale, at jeg haaber, at den samme Velvilje, der fra Statens Side vil blive vist over for Udplantning af Rødspætteyngel i Tisted Bredning, ogsaa vil blive udvist for andre Bændes Vedkommende i Limfjorden, hvor der er gode Betingelser for Rødspætternes Vækst — hvilket er paavist ved den biologiske Stations Undersøgelser at være Tilfældet mange andre Steder — og hvor der

er for saa Rødspætter, hvad der jo desværre ogsaa er Tilfældet mange andre Steder. Jeg haaber derfor, at denne Sag maa blive greben an paa den bedste Maade og i den størst mulige Udstrækning, da det sikkert vil kunne blive en meget rentabel Sag, og en Sag af den allerstørste økonomiske Betydning for de paagældende Fiskere.

Ordføreren (Frederiksen): Det er blot et Par Ord, jeg skal tillade mig at bemærke til det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valokreds (Bojsen), i Anledning af det ærede Medlems Betragtning af Malesjængningen, som jeg for saa vidt er enig med ham i; der har jo imidlertid ikke været andet at gøre for at opnå Enighed om den Ting. Det ærede Medlem udtalte dernæst, at Loven af 1888 var bygget paa et demokratisk Grundlag, og at man fra alle Sider den Gang havde søgt at gøre, hvad man kunde for at faa tilbagebragt en saa god Lov som mulig. Jeg tvivler virkelig ikke paa, at de Mænd, der have bragt denne Lov til Veje, have haft den allerbedste Tanke og Vilje med det Arbejde, de den Gang gjorde, men en Rendsgerning er det, at den ikke er bleven saa god, som de Herrer mente, den skulde blive, og heller ikke er bleven saa demokratisk, som de Herrer have forudsat. Den Paragraf, som omhandler Malesjængretten, var f. Eks. alt andet end demokratisk, og med Hensyn til dette, at de vilde lægge saa megen Myn- dighed som mulig i Fiskernes Hænder i Retning af, at de kunde skaffe sig Vedtægter, da er dette blevet misforstået — til Vels fra Administrationens Side —, saaledes, at Fiskerne ikke have faaet det gode, som de Herrer, der skaffede denne Lov til Veje, havde villet give dem. De Herrer's gode Vilje vil jeg som sagt paastønne, men Loven er ikke udført praktisk, saaledes at den er bleven heldig og demokratisk for Fiskerne. Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse om den sidste Del af Vædringsfor- slaget om en ny § 12, da er det muligt, at Bestemmelsen kunde have været redigeret paa en noget anden Maade; men det turde dog alligevel være et Spørgsmaal, om der ikke ogsaa fra det ærede Medlems Side ligger nogen Misforståelse til Grund for hans Betragtning. Dette sidste Stykke viser jo kun tilbage paa Udløb fra Laer og Bække og bestemmer, at først, naar man er kommen 50 Favne ud fra disse, har man Lov at udsætte Jangstredstaber, men dog kun saaledes, at de ikke sættes saa tæt paa hinanden, at de hindrer Fiskens Opgang. Mere eller mindre skal der ikke lægges ind i denne Paragrafs sidste Stykke, og jeg tror derfor